

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Κείμενο

[Ο τύπος καίγεται]

Ο συγγραφέας του βιβλίου *«Το Τέλος των εφημερίδων και το μέλλον της ενημέρωσης»* έχει το ίδιο μαράζι που πολλοί διατυπώνουν και στην Ελλάδα. Κυριαρχεί ένας καταστροφικός **εφησυχασμός** για ό,τι πάει στραβά, και φυσικά για την κρίση του Τύπου. «Ίσως είναι καιρός να πανικοβληθούμε» τιτλοφορεί το πρώτο του κεφάλαιο.

Σ' αυτήν την κρίση πολλοί επιχειρηματίες του Τύπου απαντούν με περιορισμό του κόστους. Φωναχτά στη Γαλλία, σιωπηρά στην Ελλάδα. Για τον Bernard Poulet ο περιορισμός του κόστους δεν αρκεί. Εξάλλου, στη Γαλλία το δοκίμασαν επί μακρόν: «Εδώ και πολλά χρόνια τα μέτρα εξοικονόμησης δαπανών και τα σχέδια λιτότητας διαδέχονται το ένα το άλλο», γράφει για τη Γαλλία. «Μαζικές απολύσεις έπληξαν πολλές εκατοντάδες μισθωτούς και ακόμη και η μεγαλύτερη γαλλική εφημερίδα, η "Quest France", αναγκάστηκε να αποφασίσει τον Σεπτέμβριο του 2008 την κατάργηση 125 θέσεων εργασίας. Η **δρακόντεια** μείωση των λειτουργικών εξόδων των εφημερίδων, η μείωση του αριθμού των σελίδων και του μεγέθους τους, το κλείσιμο γραφείων ανταποκριτών στο εξωτερικό, ο περιορισμός του χρόνου για την διεξαγωγή ερευνών κ.λπ. μειώνουν σίγουρα το συνολικό **κόστος**, χωρίς ωστόσο να εξασφαλίζουν κερδοφόρους ισολογισμούς. Ακόμη, τα ένθετα (μόδα, αυτοκίνητα, ρολόγια) πολλαπλασιάζονται, για να «τσιμπήσουν» οι διαφημιστές, και εκτινάσσεται στα ύψη ο πληθωρισμός των «πρόσθετων προϊόντων» (βιβλία, CD, DVD, στυλό, ηλεκτρονικές συσκευές, καφετιέρες κ.λπ.), ενέργειες που μετατρέπουν την εφημερίδα σε δωρεάν ένθετο εμπορικής προσφοράς και δεν είναι παρά προσωρινές λύσεις ανάγκης».

Αυτή είναι και η κατάσταση στον ελληνικό τύπο. Οι εκδότες συρρικνώνουν το έτσι κι αλλιώς χαμηλό κόστος των δημοσιογραφικών τμημάτων, επενδύοντας όλο και περισσότερο στις προσφορές και τα δώρα, τα οποία υποτίθεται ότι συνοδεύουν τις εφημερίδες. Ξεχνούν ότι το βασικό προϊόν τους είναι η σκέψη, το μεράκι και οι γνώσεις των ανθρώπων που ερευνούν και γράφουν. Στην προσπάθεια, όμως, να συμπίεσουν το κόστος, προσπαθούν με τους ίδιους ανθρώπους να παράγουν περισσότερα προϊόντα, ενώ στην ουσία παράγουν μόνο περισσότερο τυπωμένο χαρτί δίχως σκέψη. Οι περισσότερες ώρες δουλειάς των δημοσιογράφων παράγουν περισσότερες λέξεις με λιγότερη σκέψη. Οι αναγνώστες από την πλευρά τους δεν πληρώνουν για να αγοράσουν λέξεις. Άλλωστε, βρίσκουν άφθονες και δωρεάν στο διαδίκτυο. Θα αγόραζαν ένα έντυπο, αν μπορούσε να τους προσφέρει μια υπηρεσία. Θα ήταν ικανοποιημένοι, αν μια

εφημερίδα γινόταν πλοηγός στη θάλασσα των πληροφοριών που τους περιβάλλει και μπορούσε να βάλει τάξη στο χάος,

Επομένως, για να έχει μέλλον ο τύπος, δεν αρκεί να μεταμορφωθεί σε ηλεκτρονικό. Δε φτάνει να μπει στο διαδίκτυο. Πρέπει να καταφέρει να συμπυκνώνει καθημερινά την πραγματικότητα σε θεωρία, να δίνει νόημα στις αμέτρητες πληροφορίες που καθημερινά λαμβάνουμε από εκατοντάδες Μέσα. Βέβαια, δεν είναι εύκολο. Απεναντίας, θέλει διαρκή παραγωγή σκέψης και νέων ιδεών, **επένδυση** στους ανθρώπους, δηλαδή στην εκπαίδευση και στην επανεκπαίδευσή τους. Δεν μπορεί, για παράδειγμα, ένας δημοσιογράφος να διαβάζει λιγότερο από τους αναγνώστες του. Κυρίως, όμως, απαιτείται αλλαγή **θεώρησης** της ίδιας της βιομηχανίας του τύπου. Μπορεί να το κάνει;

Ο Bernard Poulet μεταφέρει στο βιβλίο του τα λόγια του Αμερικανού εκδότη Dean Singleton: «Στο μέλλον δεν θα υπάρχουν παρά δύο κατηγορίες εφημερίδων. Οι επιζήσασες και οι νεκρές». Οι πρώτες, ακόμη και αν δε θα μοιάζουν με τις εφημερίδες που σήμερα ξέρουμε, θα είναι χρήσιμες, επειδή δε θα προσθέτουν θόρυβο στον πολύ θόρυβο της πληροφορίας που καθημερινά μας βομβαρδίζει. Θα προσφέρουν μία βασική υπηρεσία, δηλαδή θα μειώνουν τον θόρυβο της υπερπληροφόρησης. Έτσι, θα ταχτοποιούν το χάος που δημιουργεί η πληροφορική μας κοινωνία.

Π. Μανδραβέλης, από την ιστοσελίδα του εβδ. περιοδικού *Lifo*, 19.11.2009 (διασκευή).

ΘΕΜΑΤΑ

A. (Μονάδες 20)

A. Να αποδώσετε περιληπτικά το κείμενο (80 - 100 λέξεις).

(μονάδες 20)

B. (Μονάδες 15)

B1. Ποιοι είναι, κατά τον αρθρογράφο, οι τρόποι με τους οποίους αντιδρούν οι εκδότες στην κρίση του σύγχρονου Τύπου; (60 80 λέξεις)

(μονάδες 10)

B2.α. Να επισημάνετε δύο από τις διαρθρωτικές λέξεις με τις οποίες εξασφαλίζεται η συνοχή στην τέταρτη παράγραφο (Επομένως... κάνει;) του κειμένου.

(μονάδες 2)

B2.β. Ποια σχέση συνοχής δηλώνει η κάθε διαρθρωτική λέξη;

(μονάδες 3)

Γ. (Μονάδες 15)

Γ1. Να γράψετε από μία πρόταση για καθεμιά από τις ακόλουθες λέξεις (επισημαίνονται και στο κείμενο με **έντονη γραφή**). Φροντίστε, ώστε μέσα από την πρόταση να γίνεται φανερή η σημασία της κάθε λέξης: **εφησυχασμός, δρακόντεια, κόστος, επένδυση, θεώρησης**. (Μπορείτε να διαφοροποιήσετε τον γραμματικό τύπο, δηλαδή την πτώση, τον αριθμό, το γένος κλπ.).

(μονάδες 10)

Γ2.α. «Ο συγγραφέας του βιβλίου *«Το Τέλος των εφημερίδων και το μέλλον της ενημέρωσης»* έχει το ίδιο μαράζι που πολλοί διατυπώνουν και στην Ελλάδα»:

Στην παραπάνω περίοδο λόγου ο συγγραφέας χρησιμοποιεί μια ονοματική αναφορική πρόταση. Να την εντοπίσετε και να την εντάξετε στην κατηγορία είτε των ονοματικών προσδιοριστικών, είτε των ονοματικών παραθετικών προτάσεων.

(Μονάδες 2)

Γ2.β. Να αιτιολογήσετε την επιλογή σας.

(Μονάδες 3)